

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 127/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. 1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 127/02

Sprawa C-651/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Lb Group Ltd/ Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS), Galassia Game Srl (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność) 2

2015/C 127/03	Sprawa C-652/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Mirkowi Sabie (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)	3
2015/C 127/04	Sprawa C-86/14: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social nº 1 de Granada – Hiszpania) – Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Klauzula 3 ust. 1 — Pojęcie „pracownika zatrudnionego na czas określony” — Klauzula 5 ust. 1 — Środki zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony — Sankcje — Zmiana kwalifikacji stosunku pracy na czas określony na umowę o pracę na czas nieokreślony, ale nie na stałe — Prawo do odszkodowania)	3
2015/C 127/05	Sprawa C-457/14: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r.(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Claudii Concu, Isabelli Melis (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowania krajowe — Reorganizacja systemu koncesji w drodze zrównania w czasie terminu ich wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)	4
2015/C 127/06	Sprawa C-478/14: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Robertowi Siddu (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)	5
2015/C 127/07	Sprawa C-480/14: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Società Sogno di Tolosa Ltd i in. przeciwko Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowania krajowe — Reorganizacja systemu koncesji w drodze zrównania w czasie terminu ich wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)	5
2015/C 127/08	Sprawa C-57/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 21 listopada 2013 r. w sprawie T-524/12 Recaro Holding GmbH/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 4 lutego 2014 r. przez Recaro Holding GmbH, dawniej Recaro Beteiligungs-GmbH.	6
2015/C 127/09	Sprawa C-320/14 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2014 r. w sprawie T-647/11 Asos plc/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 3 lipca 2014 r. przez Asos plc.	6

2015/C 127/10	Sprawa C-370/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 maja 2014 r. w sprawie T-247/12, Argo Group International Holdings Ltd/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 30 lipca 2014 r. przez Argo Group International Holdings Ltd	7
2015/C 127/11	Sprawa C-594/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 22 grudnia 2014 r. – Simona Kornhaas/Thomas Dithmar działający jako syndyk masy upadłościowej majątku Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd	7
2015/C 127/12	Sprawa C-2/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 7 stycznia 2015 r. – DHL Express (Austria) GmbH	8
2015/C 127/13	Sprawa C-7/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Essen (Niemcy) w dniu 12 stycznia 2015 r. – postępowanie karne/Kanapathippilai Kanageswaran . . .	9
2015/C 127/14	Sprawa C-19/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 19 stycznia 2015 r. – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./Innova Vital GmbH	9
2015/C 127/15	Sprawa C-25/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki Törvényszék (Węgry) w dniu 21 stycznia 2015 r. – Postępowanie karne przeciwko Istvánowi Baloghowi.	10
2015/C 127/16	Sprawa C-38/15: Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii	10
2015/C 127/17	Sprawa C-44/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 5 lutego 2015 r. – Hauptzollamt Frankfurt am Main przeciwko Duval GmbH & Co. KG.	11
2015/C 127/18	Sprawa C-82/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-189/13 PP Nature-Balance Lizenz GmbH/Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 lutego 2015 r. przez PP Nature-Balance Lizenz GmbH.	11
2015/C 127/19	Sprawa C-93/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-487/11, Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português/Komisja, wniesione w dniu 25 lutego 2015 r. przez Banco Privado Português, S.A. – w likwidacji, i Massa Insolvente do Banco Privado Português, S.A. – w likwidacji.	13
2015/C 127/20	Sprawa C-94/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-550/08, Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 lutego 2015 r. przez Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG	14
2015/C 127/21	Sprawa C-100/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2014 r. w sprawie T-140/13, Netherlands Maritime Technology Association/Komisja Europejska, wniesione w dniu 26 lutego 2015 r. przez Netherlands Maritime Technology Association, dawniej Sheepsbouw Nederland	15
2015/C 127/22	Sprawa C-124/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 stycznia 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Włoska	16
Sąd		
2015/C 127/23	Sprawa T-366/11 RENV: Wyrok Sądu z dnia 3 marca 2015 r. – Bial-Portela/OHIM – Isdin (ZEBEXIR) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	17

2015/C 127/24	Sprawa T-496/11: Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Zjednoczone Królestwo/EBC (Polityka gospodarcza i pieniężna — EBC — Skarga o stwierdzenie nieważności — Ramy polityki nadzorczej Eurosystemu — Akt podlegający zaskarżeniu — Dopuszczalność — Nadzór nad systemami płatności i rozrachunku papierów wartościowych — Wymóg lokalizacji w państwie członkowskim Eurosystemu mający zastosowanie do systemów rozliczeń z udziałem kontrahenta centralnego — Kompetencja EBC)	18
2015/C 127/25	Sprawa T-41/12: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – LS Fashion/OHIM – Gestión de Activos Isorana (L'Wren Scott) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego L'Wren Scott — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LOREN SCOTT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	19
2015/C 127/26	Sprawa T-188/12: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Breyer/Komisja [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Pisma procesowe złożone przez Republikę Austrii w ramach postępowania przed Trybunałem o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Odmowa udzielenia dostępu]	19
2015/C 127/27	Sprawa T-377/12: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Spa Monopole/OHIM – Olivar Del Desierto (OLEOSPA) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego OLEOSPA — Wcześniejsze słowne znaki towarowe Beneluxu SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	20
2015/C 127/28	Sprawa T-572/12: Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Nissan Jidosha/OHIM (CVTC) [Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o przedłużenie rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego CVTC — Przedłużenie częściowe — Artykuł 47 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	21
2015/C 127/29	Sprawa T-45/13: Wyrok Sądu z dnia 5 marca 2015 r. – Rose Vision i Seseña/Komisja [Klauzula arbitrażowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) — Umowy o udzielenie dotacji dotyczących projektów FIRST, FutureNEM i sISI — Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zmiana kwalifikacji skargi — Dopuszczalność — Zawieszenie płatności — Termin przekazania sprawozdania z audytu — Rozpowszechnianie informacji osobom trzecim]	22
2015/C 127/30	Sprawa T-227/13: Postanowienie Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Bayer Intellectual Property/OHIM – Interhygiene (INTERFACE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INTERFACE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Interfog — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyfikacja towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 207/2009)	22
2015/C 127/31	Sprawa T-430/13 P: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – EKES/Achab (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Nadanie obywatelstwa — Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot bezpodstawnie wypłaconych kwot — Artykuł 85 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego)	23
2015/C 127/32	Sprawy połączone T-492/13 i T-493/13: Wyrok Sądu z dnia 3 marca 2015 r. – Schmidt Spiele/OHIM (Przedstawienie plansz do gry planszowej) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia graficznych wspólnotowych znaków towarowych przedstawiających plansze do gry planszowej — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	24

2015/C 127/33	Sprawa T-543/13: Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Three-N-Products/OHIM – Munindra (PRANAYUR) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PRANAYUR — Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe AYUR i wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe Ayur, Ayur Naturals Herbals i Aanb — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	24
2015/C 127/34	Sprawa T-558/13: Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – FSA/OHIM – Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE) Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy FSA K-FORCE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy FORCE-X — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]	25
2015/C 127/35	Sprawa T-106/14: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Universal Utility International/OHIM (Greenworld) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Greenworld — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2015/C 127/36	Sprawa T-505/14: Postanowienie Sądu z dnia 23 lutego 2015 r. – Seven for all mankind/OHIM – Seven (SEVEN FOR ALL MANKIND) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SEVEN FOR ALL MANKIND — Wcześniejsze graficzne, wspólnotowy i międzynarodowy, znaki towarowe Seven — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	26
2015/C 127/37	Sprawa T-812/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. – BPC Lux 2 i in./Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Sektor finansowy — Pomoc przyznana w ramach rozwiązania banku — Decyzja o niepodnoszeniu zastrzeżeń — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	27
2015/C 127/38	Sprawa T-826/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Hiszpania/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia pośrednich udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni juris — Brak pilnego charakteru).	28
2015/C 127/39	Sprawa T-633/14: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Monster Energy/OHIM (Przedstawienie symbolu pokoju).	28
2015/C 127/40	Sprawa T-666/14: Skarga wniesiona w dniu 16 września 2014 r. – Monster Energy/OHIM (GREEN BEANS)	29
2015/C 127/41	Sprawa T-789/14: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2014 r. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/OHIM – Meissen Keramik (MEISSEN)	29
2015/C 127/42	Sprawa T-851/14: Skarga wniesiona w dniu 26 grudnia 2014 r. – Slovak Telekom/Komisja	30
2015/C 127/43	Sprawa T-47/15: Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Niemcy/Komisja.	31
2015/C 127/44	Sprawa T-78/15: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – Mudhook Marketing/OHIM (IPVanish)	32
2015/C 127/45	Sprawa T-80/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 19 lutego 2015 r. przez Luigiego Macchię od postanowienia wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 RENV Macchia/Komisja	33
2015/C 127/46	Sprawa T-83/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Swatch/OHIM – L'atelier Wysiwyg (wysiwatch WhatYouSeelsTheWatchYouGet)	34

2015/C 127/47	Sprawa T-91/15: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2015 r. – AEDEC/Komisja	34
2015/C 127/48	Sprawa T-93/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Navitar/OHIM – Elukuva (NaviTar) . .	35
2015/C 127/49	Sprawa T-95/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Printeos i in./Komisja	36
2015/C 127/50	Sprawa T-96/15: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2015 r. – Mozzetti/OHIM – di Lelio (Alfredo alla Scrofa)	37
2015/C 127/51	Sprawa T-97/15: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2015 r.– Mozzetti/OHIM – di Lelio (ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma)	38
2015/C 127/52	Sprawa T-582/10: Postanowienie Sądu z dnia 18 lutego 2015 r. – Acron i Dorogobuzh/Rada.	39
2015/C 127/53	Sprawa T-207/14: Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – Aluwerk Hettstedt/ECHA.	39
2015/C 127/54	Sprawa T-208/14: Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – Richard Anton/ECHA	39
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2015/C 127/55	Sprawa F-15/15: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ/Komisja Europejska	40
2015/C 127/56	Sprawa F-17/15: Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – ZZ/Komisja.	40
2015/C 127/57	Sprawa F-20/15: Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2015 r. – ZZ/Komisja.	41
2015/C 127/58	Sprawa F-21/15: Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2015 r. – ZZ/Komitet Regionów.	41
2015/C 127/59	Sprawa F-22/15: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2015 r. – ZZ/Parlament	42
2015/C 127/60	Sprawa F-23/15: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2015 r. – ZZ/Komisja.	42
2015/C 127/61	Sprawa F-24/15: Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2015 r. – ZZ/Rada.	43
2015/C 127/62	Sprawa F-26/15: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – ZZ/Parlament	44
2015/C 127/63	Sprawa F-27/15: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – ZZ i in./Rada.	44

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 127/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 118 z 13.4.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 107 z 30.3.2015

Dz.U. C 96 z 23.3.2015

Dz.U. C 89 z 16.3.2015

Dz.U. C 81 z 9.3.2015

Dz.U. C 73 z 2.3.2015

Dz.U. C 65 z 23.2.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Lb Group Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS), Galassia Game Srl

(Sprawa C-651/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/02)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lb Group Ltd

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS), Galassia Game Srl

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 65 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym tego rodzaju, jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o krótszym czasie obowiązywania, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości w związku z reorganizacją systemu poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Mirkowi Sabie

(Sprawa C-652/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strona w postępowaniu karnym głównym

Mirko Saba

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 65 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym tego rodzaju, jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o krótszym czasie obowiązywania, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości w związku z reorganizacją systemu poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Granada – Hiszpania) – Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega

(Sprawa C-86/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Klauzula 3 ust. 1 — Pojęcie „pracownika zatrudnionego na czas określony» — Klauzula 5 ust. 1 — Środki zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony — Sankcje — Zmiana kwalifikacji stosunku pracy na czas określony na umowę o pracę na czas nieokreślony, ale nie na stałe — Prawo do odszkodowania)

(2015/C 127/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marta León Medialdea

Strona pozwana: Ayuntamiento de Huetor Vega

Sentencja

- 1) Klauzulę 2 i klauzulę 3 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że pracownik – taki jak skarżący w postępowaniu głównym – jest objęty zakresem stosowania tego porozumienia ramowego w zakresie, w jakim pracownik ten był związany ze swoim pracodawcą umowami o pracę zawartymi na czas określony w rozumieniu tych klauzul.
- 2) Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie takiemu jak będącym przedmiotem postępowania głównego uregulowaniu krajowemu, które nie wymaga żadnego skutecznego środka sankcjonującego nadużycia, w rozumieniu klauzuli 5 ust. 1 tego porozumienia ramowego, wynikające z wykorzystania kolejnych umów o pracę zawartych na czas określony w sektorze publicznym, ponieważ nie istnieje w wewnętrznym porządku prawnym żaden skuteczny środek sankcjonujący takie nadużycia.
- 3) Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny w świetle ustawodawstwa, układów zbiorowych lub praktyki krajowej, jakiego rodzaju powinno być odszkodowanie przyznane pracownikowi – takiemu jak skarżący w postępowaniu głównym – aby odszkodowanie to stanowiło dostatecznie skuteczny środek sankcjonujący nadużycia w rozumieniu klauzuli 5 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony.

Do sądu odsyłającego należy również ewentualnie dokonanie zgodnej z prawem Unii wykładni właściwych przepisów prawa krajowego w możliwym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Claudii Concu, Isabelli Melis

(Sprawa C-457/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowania krajowe — Reorganizacja systemu koncesji w drodze zrównania w czasie terminu ich wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strony w karnym postępowaniu głównym

Claudia Concu, Isabella Melis

Sentencja

Artykuły 49 i 56 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości z powodu reorganizacji systemu w drodze zrównania w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 439 z 8.12.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Robertowi Siddu

(Sprawa C-478/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strona w postępowaniu karnym głównym

Roberto Siddu

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 65 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym tego rodzaju, jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o krótszym czasie obowiązywania, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości w związku z reorganizacją systemu poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 12.1.2015.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Società Sogno di Tolosa Ltd i in. przeciwko Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Sprawa C-480/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowania krajowe — Reorganizacja systemu koncesji w drodze zrównania w czasie terminu ich wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Società Sogno di Tolosa Limited, Ds di Dimarco Enzo & C. Sas, Centro Servizi di Barilla Marco, Assok di Rambaldi Stefano e Casbarra Luca Snc, Dg Comunicazioni di Di Giorno Giancarlo, Tamara Maraboli, Andrea Cappiello, Depa di Delberba C. Sas, Luca Campioni, Danio Milazzo, Andrea Menna, Emilio Schiavone, Sandro Casalboni, Lorena Bertora, Andromeda di Novellis Alessandro e Stellini Roberto Snc

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

przy udziale: Carmela Sisina, Gianni Viana, Vincenza Brancantiego, Marca Decortesa, Filippa Sangineta, Luci Piccola, Salvatora Rosolii, Giada Arica, Giuseppa Parrelliego, Wett-Pads Vermittlungs, Galassio Game Srl

Sentencja

Artykuły 49 i 56 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości z powodu reorganizacji systemu w drodze zrównania w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

(¹) Dz.U. C 7 z 12.1.2015.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 21 listopada 2013 r. w sprawie T-524/12 Recaro Holding GmbH/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 4 lutego 2014 r. przez Recaro Holding GmbH, dawniej Recaro Beteiligungs-GmbH

(Sprawa C-57/14 P)

(2015/C 127/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Recaro Holding GmbH, dawniej Recaro Beteiligungs-GmbH (przedstawiciel: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) oddalił odwołanie i nakazał Recaro Holding GmbH pokrycie jej własnych kosztów.

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2014 r. w sprawie T-647/11 Asos plc/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 3 lipca 2014 r. przez Asos plc

(Sprawa C-320/14 P)

(2015/C 127/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Asos plc (przedstawiciele: P. Kavanagh, Solicitor, A. Lykiardopoulos QC, A. Edwards-Stuart, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Roger Maier

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie i obciążył Asos plc poniesionymi przez tę spółkę własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 maja 2014 r. w sprawie T-247/12, Argo Group International Holdings Ltd/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 30 lipca 2014 r. przez Argo Group International Holdings Ltd

(Sprawa C-370/14 P)

(2015/C 127/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Argo Group International Holdings Ltd (przedstawiciele: adwokat F. Petillion i J. Janssen, barrister)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Arisa Assurances SA

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2015 r. Trybunał (dziewiąta izba) oddalił odwołanie i obciążył Argo Group International Holdings Ltd kosztami postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 22 grudnia 2014 r. – Simona Kornhaas/Thomas Dithmar działający jako syndyk masy upadłościowej majątku Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

(Sprawa C-594/14)

(2015/C 127/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Simona Kornhaas

Strona pozwana: Thomas Dithmar działający jako syndyk masy upadłościowej majątku Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

Pytania prejudycjalne

- a) Czy powództwo przed sądem niemieckim, w drodze którego syndyk masy upadłościowej dochodzi od dyrektora utworzonej według prawa angielskiego i walijskiego *private company limited by shares*, względem majątku której otwarto w Niemczech postępowanie upadłościowe na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000⁽¹⁾, roszczenia o zwrot wypłat dokonanych przez dyrektora przed wszczęciem postępowania upadłościowego, ale po spełnieniu przesłanek uzasadniających ogłoszenie upadłości, ma związek z niemieckim prawem upadłościowym w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000?
- b) Czy powództwo tego rodzaju, jak opisane powyżej stanowi naruszenie swobody przedsiębiorczości zgodnie z art. 49, 54 TFUE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, Dz.U. L 160, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 7 stycznia 2015 r. – DHL Express (Austria) GmbH**

(Sprawa C-2/15)

(2015/C 127/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DHL Express (Austria) GmbH

Pozwany organ administracji: Post-Control-Kommission

Inny uczestnik postępowania: Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 97/67/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług zmieniona dyrektywą 2008/6/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r., w szczególności jej art. 9, stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, zgodnie z którym operatorzy świadczący usługi pocztowe są zobowiązani do współfinansowania kosztów operacyjnych ponoszonych przez krajowe organy regulacyjne niezależnie od tego, czy świadczą usługi powszechne?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
 - a) Czy dla powstania obowiązku finansowania wystarczy, gdy dany operator świadczy usługi pocztowe, które zgodnie z prawem krajowym należy zakwalifikować jako usługi powszechne, ale wykraczają one poza wymagany minimalny zakres usług powszechnych określonych w dyrektywie?
 - b) Czy udział danego przedsiębiorstwa we wnoszeniu składek należy obliczać w ten sam sposób, co składek na rzecz funduszu kompensacyjnego wnoszonych zgodnie z art. 7 ust. 4 tej dyrektywy?
 - c) Czy z nakazu poszanowania zasad niedyskryminacji i proporcjonalności w rozumieniu art. 7 ust. 5 tej dyrektywy i przy uwzględnieniu faktu, że „są one [usługi świadczone przez takie przedsiębiorstwa] wymienne z usługą powszechną” w rozumieniu motywu 27 dyrektywy 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. wynika, że udziały w obrocie przypadające na usługi o wartości dodanej, a więc których nie można zaliczyć do usługi powszechnej, ale które mają związek z usługą powszechną, oblicza się i nie uwzględnia przy wyliczaniu udziału przedsiębiorstwa?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998 L 15, s. 14.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty, Dz.U. L 52, s. 3.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Essen (Niemcy)
w dniu 12 stycznia 2015 r. – postępowanie karne/Kanapathippilai Kanageswaran**

(Sprawa C-7/15)

(2015/C 127/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Essen

Strony w postępowaniu głównym

Kanapathippilai Kanageswaran

Pytania prejudycjalne

Czy wpisanie Liberation Tigers of Tamil Eelam (Tygrysów – Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu) na listę przewidzianą w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽¹⁾ na okres od 9 września 2007 r. do 24 maja 2009 r. włącznie, w szczególności na podstawie decyzji Rady: z dnia 29 maja 2006 r. (2006/379/WE)⁽²⁾, z dnia 28 czerwca 2007 r. (2007/445/WE)⁽³⁾, z dnia 20 grudnia 2007 r. (2007/868/WE zmienionej sprostowaniem przyjętym tego samego dnia)⁽⁴⁾, z dnia 15 lipca 2008 r. (2008/583/WE)⁽⁵⁾, z dnia 26 stycznia 2009 r. (2009/62/WE)⁽⁶⁾, jest nieważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 344, s. 70.

⁽²⁾ Dz.U. L 144, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 169, s. 58.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340, s. 100.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 188, s. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 23, s. 25.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 19 stycznia 2015 r. – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./Innova Vital GmbH

(Sprawa C-19/15)

(2015/C 127/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Strona pozwana: Innova Vital GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy tego rozporządzenia stosują się również do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawartych w przekazach komercyjnych w reklamach żywności przeznaczonej jako taka dla konsumentów końcowych, jeżeli przekaz komercyjny lub reklama skierowane są wyłącznie do kręgów specjalistycznych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności; Dz.U. L 404, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki Törvényszék (Węgry) w dniu 21 stycznia 2015 r. – Postępowanie karne przeciwko Istvánowi Baloghowi

(Sprawa C-25/15)

(2015/C 127/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapest Környéki Törvényszék.

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżony: István Balogh.

Pytanie prejudycjalne

Czy sformułowanie zawarte w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE⁽¹⁾ z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym, zgodnie z którym „[n]iniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym oraz w postępowaniu służącym wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania” należy rozumieć w ten sposób, że sądy węgierskie powinny stosować tę dyrektywę również w postępowaniu szczególnym [rozdział XXIX a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény XXIX. fejezet (ustawy XIX z 1998 r. – kodeks postępowania karnego)], a mianowicie, czy należy przyjąć, że postępowanie szczególne przewidziane w prawie węgierskim mieści się w pojęciu „postępowanie karne”, czy też przez pojęcie to należy rozumieć wyłącznie postępowanie, które kończy się prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym kwestię odpowiedzialności karnej oskarżonego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 280, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-38/15)

(2015/C 127/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i D. Loma-Osorio Lerena, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie
 - art. 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾ w odniesieniu do aglomeracji Pontevedra-Marín-Poio-Bueu (Galicja) oraz
 - art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w odniesieniu do aglomeracji Bollulos Par del Condado; Abrera; Berga; Capellades; Figueres; El Terri (Banyoles) i Pontevedra-Marín-Poio-Bueu.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska w związku z dochodzeniem prowadzonym w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nr 2002/2123 zwróciła uwagę Królestwa Hiszpanii w drodze wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 19 grudnia 2003 r. na zobowiązania wynikające z art. 3, 4, 5, 6 i 14 dyrektywy 91/271, a w szczególności w przedmiocie oczyszczania ścieków komunalnych w „obszarach wrażliwych”.

Przedmiot postępowania uległ stopniowemu ograniczeniu w miarę dostosowywania przez Hiszpanię urządzeń asenizacyjnych, oczyszczalni ścieków i odprowadzania ścieków z niektórych aglomeracji. Niemniej jednak naruszenie art. 4 i 5 dyrektywy utrzymuje się w momencie wniesienia skargi w odniesieniu do aglomeracji Bollulos Par del Condado (we wspólnocie autonomicznej Andaluzji); Abrera, Berga, Capellades, Figueres i El Terri-Banyoles (we wspólnocie autonomicznej Katalonii) oraz Pontevedra-Marín-Poio-Bueu (we wspólnocie autonomicznej Galicji).

(¹) Dz.U. L 135,s 40.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 5 lutego 2015 r. – Hauptzollamt Frankfurt am Main przeciwko Duval GmbH & Co. KG**

(Sprawa C-44/15)

(2015/C 127/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Strona pozwana: Duval GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

1. Czy w braku abstrakcyjnej definicji charakteryzującej termometr ujęty w pozycji CN 9025 należy w ramach tej pozycji sklasyfikować wyjątkowo jedynie urządzenia wyliczone w notach wyjaśniających do zharmonizowanego systemu dotyczących pozycji CN 9025, część B (termometry, termografy i pirometry – pkt 08.0 do 28.0)?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy z wyliczenia urządzeń w notach wyjaśniających do zharmonizowanego systemu dotyczących pozycji CN 9025 należy wywieść, że przyrządy, które nie mają funkcji owych urządzeń (określenie temperatury przy pomocy np. mechanicznego rozszerzenia cieczy lub metali, fizykalnych zmian lub impulsów elektrycznych itd.), nie mogą zostać sklasyfikowane w ramach pozycji CN 9025?
3. W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: czy termometr w rozumieniu pozycji CN 9025 jest również przyrządem ukazującym, że mierzona temperatura danego przedmiotu osiągnęła określoną wcześniej wartość (wartość progową), nawet wówczas, gdy przyrząd nie spełnia kryteriów takich jak możliwość odtworzenia wyników pomiaru, ukazanie przebiegu temperatury w sposób ciągły oraz możliwość wielokrotnego użycia urządzenia?

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-189/13 PP
Nature-Balance Lizenz GmbH/Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 lutego 2015 r. przez PP
Nature-Balance Lizenz GmbH**

(Sprawa C-82/15 P)

(2015/C 127/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (przedstawiciele: adwokat M. Ambrosius)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona skarżąca wnosi o:

- uchylenie wyroku Trybunału z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-189/13;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej K(2013)369 w zakresie, w którym państwa członkowskie są na jej podstawie zobowiązane do zmiany pozwolenia poprzez skreślenie zastosowania lokomotorycznego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi łącznie pięć zarzutów:

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 116 dyrektywy 2001/83⁽¹⁾ w związku z zasadą ostrożności

Sąd powołuje się na zasadę ostrożności, by w odniesieniu do oceny korzyści uznać, iż zaistniały w wystarczającym stopniu poważne wątpliwości. Zasada ostrożności odnosi się jednakże do oceny ryzyka, a nie do oceny skuteczności produktu leczniczego.

Zarzut drugi: naruszenie art. 116 dyrektywy 2001/83 w związku z uznaniem przez Sąd czterech badań za nowe informacje.

Nowe informacje, które mogą zostać uwzględnione w ramach postępowania na podstawie art. 31 dyrektywy 2001/83 są jedynie takimi informacjami, które wyszły na jaw po udzieleniu pozwolenia lub po jego pierwszym przedłużeniu. Tymczasem Sąd uważa, że ocena Komitetu do spraw Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi (Committee for Medicinal Products for Human use) jest niezależna od oceny dokonywanej przez władze krajowe. W związku z tym informacja jest nowa już wówczas, gdy wskazany komitet jeszcze się nią nie zajął.

Zarzut trzeci: naruszenie art. 116 dyrektywy 2001/83 w odniesieniu do uwzględnienia kryterium niewykazanej skuteczności

Sąd uważa, że istnienie badań nienadających się do tego, by wykazać skuteczność jest wystarczające dla celów przyjęcia, że brak jest korzyści produktu leczniczego lub są one mniejsze, niż przyjęto. Powinien on być natomiast uznać, że należy uwzględnić w tym kontekście przyczyny niepowodzenia badania.

Zarzut czwarty: przeinaczenie dowodów

Sąd dopuścił się przeinaczenia dowodów stwierdzając, że brak jest sprzeczności pomiędzy oceną ryzyka nadwrażliwości przez Rapporteur, Co-Rapporteur i SAG-N w postępowaniu kontrolnym a oceną Komitetu do spraw Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi.

Zarzut piąty: naruszenie art. 10a dyrektywy 2001/83 oraz załącznika do dyrektywy

Sąd naruszył art. 10 a dyrektywy 2001/83 oraz załącznik I do dyrektywy poprzez przyjęcie, że przepis ten ma zastosowanie jedynie w ramach nowych postępowań w sprawie pozwolenia. Ponadto zaakceptowanie przez Sąd faktu, że Komitet do spraw Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi skoncentrował się zaledwie na 4 badaniach, podczas gdy istnieje łącznie ponad 80 badań dotyczących tolperyzonu, stanowi naruszenie art. 10 a dyrektywy 2001/83.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. L 311, s. 67 .

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-487/11, Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português/Komisja, wniesione w dniu 25 lutego 2015 r. przez Banco Privado Português, S.A. – w likwidacji, i Massa Insolvente do Banco Privado Português, S.A. – w likwidacji

(Sprawa C-93/15 P)

(2015/C 127/19)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Banco Privado Português, S.A. – w likwidacji, Massa Insolvente do Banco Privado Português, S.A. – w likwidacji (przedstawiciele: adwokaci C. Fernández Vicién, F. Pereira Coutinho, M. Esperança Pina, M. Ferreira Santos, R. Leandro Vasconcelos)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o stwierdzenie dopuszczalności niniejszego odwołania i uwzględnienie go jako zasadnego, a w związku z tym:

- Uchylenie zaskarżonego wyroku i zastąpienie go wyrokiem stwierdzającym nieważność decyzji Komisji ⁽¹⁾ w całości.
- W braku takiego stwierdzenia, pomocniczo, uchylenie zaskarżonego wyroku i zastąpienie go wyrokiem stwierdzającym nieważność decyzji Komisji w części, w jakiej Komisja uznała, że pomoc państwa w postaci gwarancji jest bezprawna i sprzeczna z prawem w okresie od dnia 5 grudnia 2008 r. do dnia 5 czerwca 2009 r.
- W braku takiego stwierdzenia, pomocniczo, uchylenie zaskarżonego wyroku i zastąpienie go wyrokiem stwierdzającym nieważność decyzji w części, w jakiej Komisja nakazuje odzyskanie pomocy zgodnie z art. 2–4.
- W braku takiego stwierdzenia, pomocniczo, uchylenie zaskarżonego wyroku i zastąpienie go wyrokiem stwierdzającym nieważność decyzji w części, w jakiej Komisja nakazuje odzyskanie pomocy w odniesieniu do okresu od dnia 5 grudnia 2008 r. do dnia 5 czerwca 2009 r.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie w uzasadnieniu podnoszą sześć zarzutów:

- 1) Zarzut pierwszy: Sąd zamierzał uzupełnić brak uzasadnienia decyzji Komisji, przedstawiając własne powody i naruszył prawo, ponieważ zbadał zarzuty podniesione przez Komisję i uznał je za wystarczające.
- 2) Zarzut drugi: Sąd dokonał błędnej wykładni art. 107 ust. 1 TFUE i nieprawidłowej subsumcji okoliczności faktycznych do prawa, ponieważ uznał, że miało miejsce przysporzenie korzyści dla BPP, co przekształciło gwarancję w pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym.
- 3) Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo, uznawszy, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie i naruszył prawo, nie uwzględnivszy, że spełnione były przesłanki zastosowania odstępstwa wymienione w art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.
- 4) Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo, utrzymując w mocy decyzję o odzyskaniu pomocy, ponieważ utrzymał w mocy nakaz odzyskania pomocy, która nie była zgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim BPP nie odniosło żadnej korzyści, nie uwzględnił tego, że Komisja nakazała w zaskarżonej decyzji odzyskanie pomocy ze względów proceduralnych i błędnie uznał, iż Komisja przy obliczaniu kwoty pomocy działała zgodnie z zasadami zawartymi w swych wytycznych.

- 5) Zarzut piąty: Sąd naruszył zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję w części, w jakiej Komisja nakazuje w niej odzyskanie pomocy.
- 6) Zarzut szósty: Sąd nie uwzględnił naruszenia przez Komisję przysługującego BPP prawa do równego traktowania w zakresie, w jakim niniejszy przypadek został potraktowany odmiennie w porównaniu z podobnymi sytuacjami.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/346/UE z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 33/09 (ex NN 57/09, ex CP 191/09) udzielonej przez Portugalię w postaci gwarancji rządowej [państwowej] udzielonej BPP (Dz.U. L 159, s. 95).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-550/08, Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 lutego 2015 r. przez Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG

(Sprawa C-94/15 P)

(2015/C 127/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (przedstawiciele: Dr. U. Itzen i J. Ziebarth LL.M, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie, podtrzymując żądania zgłoszone w postępowaniu w pierwszej instancji, zwraca się do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-550/08 w całości, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stosowne obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 decyzji z dnia 1 października 2008 r. w wysokości 12 mln EUR;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest wyrok Sądu (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2014 r., Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Komisja, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39181 – Woski do świec, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, a tytułem żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnosi naruszenie art. 101 TFUE, art. 296 TFUE oraz istotnych uprawnień procesowych i prawa do obrony, przez to, że Sąd ustalił odpowiedzialność związaną z zapłatą grzywny w sprzeczności z zasadami dotyczącymi przypisania naruszenia zgodnie z pojęciem przedsiębiorstwa, używanym w unijnym prawie antymonopolowym. Zasadnicza sprzeczność polega na tym, że w związku z zagadnieniem nałożenia grzywny Sąd potraktował z jednej strony wnoszącego odwołanie, z drugiej zaś ukaraną grzywną H&R KG i jej spółki zależne jako oddzielne przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa antymonopolowego. Równocześnie Sąd, tak jak wcześniej Komisja, przypisując czyn i określając domniemane naruszenie, uznał te przedsiębiorstwa za jednolite przedsiębiorstwo „H&R/Tudapetrol”. Te same spółki nie mogą być traktowane jednocześnie jako *jedno* przedsiębiorstwo popełniające naruszenie, a jako *dwa* przedsiębiorstwa celem nałożenia grzywny. Sąd potwierdził w ten sposób niesłuszne podwójne ukaranie w niektórych okresach tych samych powiązanych czynów, dokonanych przez to samo rzekome jedno przedsiębiorstwo.

W drugim zarzucie wnoszący odwołanie podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia zaskarżonego wyroku (art. 296 TFUE). Polega ono na tym, że wyrok nie zawiera wystarczająco zindywidualizowanych rozważań co do czynu zarzucanego właśnie wobec wnoszącego odwołanie. Na podstawie zaakceptowanego przez Sąd mieszanego uzasadnienia naruszenia przez nieprecyzyjnie zakwalifikowaną łączną jednostkę „H&R/Tudapetrol” nie wynika ani z decyzji Komisji, ani z wyroku, jakie czyny przypisano wnoszącemu odwołanie. W drugiej części zarzutu drugiego wnoszący odwołanie zwraca się przeciw temu, że jej odrębne zarzuty co do ustalenia stanu faktycznego nie zostały wyczerpująco rozpatrzone. Sąd tylko częściowo zbadał i rozstrzygnął podniesione zarzuty. W zakresie rozpatrzonych przez Sąd zarzutów, rozważania Sądu dotyczące uzasadnienia powinny zostać uznane za niezgodne z prawem ze względu na naruszenie zasad dowodu lub praw logiki, względnie z powodu wypaczenia faktów przedstawionych Sądowi.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi naruszenie swojego prawa do obrony, które miało wpływ na rozstrzygnięcie. Naruszenie polega przede wszystkim na tym, że Sąd, jak wcześniej Komisja, nie dokonuje dostatecznej indywidualizacji stawianych zarzutów, natomiast w niedopuszczalny sposób stale argumentuje, używając niejasnego łącznego określenia „H&R/Tudapetrol”. W konsekwencji tego wnoszący odwołanie nie może wywnioskować, na podstawie jakich środków dowodowych przedstawiono mu jakie poszczególne zarzuty. Narusza to zasadę *in dubio pro reo* i w sposób niedopuszczalny utrudnia obronę wnoszącego odwołanie przed podnoszonymi zarzutami.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2014 r. w sprawie T-140/13, Netherlands Maritime Technology Association/Komisja Europejska, wniesione w dniu 26 lutego 2015 r. przez Netherlands Maritime Technology Association, dawniej Sheepsbouw Nederland

(Sprawa C-100/15 P)

(2015/C 127/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Maritime Technology Association, dawniej Scheepsbouw Nederland (przedstawiciele: K. Struckmann, Rechtsanwalt, i G. Forwood, Barrister)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd nie uwzględnił w nim podniesionego przez skarżącą w pierwszej instancji żądania stwierdzenia nieważności spornej decyzji;

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji, lub, tytułem żądania ewentualnego, odesłanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej, aby ten wydał rozstrzygnięcie zgodne z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału Sprawiedliwości;
- w każdym razie, zwrot poniesionych przez wnoszącą odwołanie kosztów, w tym również tych poniesionych przez nią w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd Unii Europejskiej dopuścił się naruszenia prawa uznając przeprowadzone przez Komisję badanie wstępne za wystarczające i kompletne; naruszenie to ma polegać w szczególności:

- nieuwzględnieniu w odpowiedni sposób wszystkich podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji twierdzeń;
- popełnieniu oczywistego błędu w ocenie;
- sporządzeniu niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia.

Podniesioną przez wnoszącą odwołanie argumentację można pokrótce przedstawić w następujący sposób:

- w zakresie dotyczącym pierwszego zarzutu: Sąd Unii Europejskiej błędnie zinterpretował twierdzenia podniesione przez skarżącą w zakresie dotyczącym złożonej struktury nowego hiszpańskiego systemu leasingu finansowego (Nuevo Régimen español de arrendamiento fiscal, zwanego dalej „NREAF”), sposobu, w jaki został on wprowadzony w życie oraz jego selektywnego charakteru, wskutek czego Sąd ten nie rozpatrzył tego, czy Komisja w spornej decyzji dokonała odpowiedniej analizy sposobu funkcjonowania całokształtu tego systemu oraz jego związku z innymi przepisami prawa podatkowego i handlowego;
- w zakresie dotyczącym drugiego zarzutu: Sąd Unii Europejskiej dopuścił się przy analizie spornej decyzji oczywistego błędu, skutkiem czego doszedł on do błędnego wniosku, że Komisja w tej decyzji dokonała wystarczającej oceny kręgu beneficjentów NREAF;
- w zakresie dotyczącym trzeciego zarzutu: Sąd Unii Europejskiej nie przedstawił wystarczającego i spójnego uzasadnienia w zakresie słuszności uznania przez Komisję w spornej decyzji, iż ugrupowania interesów gospodarczych (agrupaciones de interés económico, AIE) nie stanowią potencjalnych beneficjentów NREAF ani braku określenia przez nią ram odniesienia dla oceny oddziaływania środka pomocowego. Sąd Unii Europejskiej nie przedstawił też uzasadnienia wystarczającego do wyjaśnienia tego, że Komisja w spornej decyzji przedstawiła powody wystarczające do uznania przez nią, iż NREAF stanowi integralną część systemu ogólnego.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 stycznia 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-124/14) ⁽¹⁾

(2015/C 127/22)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 3 marca 2015 r. – Bial-Portela/OHIM – Isdin (ZEBEXIR)

(Sprawa T-366/11 RENV) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 127/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bial-Portela & C^a, SA (São Mamede do Coronado, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci B. Braga da Cruz i J. Pimenta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Isdin, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci P. López Ronda, G. Macias Bonilla i G. Marín Raigal)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1212/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Bial-Portela & Ca, SA a Isdin, SA.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1212/2009-1).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Bial-Portela & Ca, SA.
- 3) Isdin, SA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Zjednoczone Królestwo/EBC**(Sprawa T-496/11) ⁽¹⁾****(Polityka gospodarcza i pieniężna — EBC — Skarga o stwierdzenie nieważności — Ramy polityki nadzorczej Eurosystemu — Akt podlegający zaskarżeniu — Dopuszczalność — Nadzór nad systemami płatności i rozrachunku papierów wartościowych — Wymóg lokalizacji w państwie członkowskim Eurosystemu mający zastosowanie do systemów rozliczeń z udziałem kontrahenta centralnego — Kompetencja EBC)**

(2015/C 127/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Ossowski, S. Behzadi-Spencer i E. Jenkinson, następnie S. Behzadi-Spencer i E. Jenkinson, a wreszcie V. Kaye, pełnomocnicy, wspierani przez K. Beala, QC, i P. Sainiego, QC)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: początkowo A. Sáinz de Vicuña Barroso i K. Laurinavičius, następnie A. Sáinz de Vicuña Barroso i P. Papaschalis, a wreszcie M. Papaschalis i P. Senkovic, pełnomocnicy, wspierani przez R. Subiotta, QC, adwokata F.-C. Laprèvote'a i P. Stuarta, barrister)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, C. Stege, S. Johannesson, U. Persson i H. Karlsson, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, abogado del Estado); oraz Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i E. Ranaivoson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności ram polityki nadzorczej Eurosystemu, opublikowanych przez EBC w dniu 5 lipca 2011 r., w zakresie, w jakim ustanowiono w nich wymóg lokalizacji mający zastosowanie do kontrahentów centralnych z siedzibą w państwach członkowskich nienależących do Eurosystemu.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność ram polityki nadzorczej Eurosystemu, opublikowanych przez Europejski Bank Centralny (EBC) w dniu 5 lipca 2011 r., w zakresie, w jakim ustanowiono w nich, w odniesieniu do kontrahentów centralnych biorących udział w rozliczaniu finansowych papierów wartościowych, wymóg lokalizacji w państwie członkowskim Eurosystemu.
- 2) EBC pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – LS Fashion/OHIM – Gestión de Activos Isorana (L'Wren Scott)(Sprawa T-41/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego L'Wren Scott — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LOREN SCOTT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 127/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LS Fashion, LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Black i S. Davies)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Gestión de Activos Isorana, SL (La Orotava, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci F. Brandolini Kujman, J.B. Devaureix i L. Montoya Terán)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 listopada 2011 r. (sprawa R 1584/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Gestión de Activos Isorana, SL a LS Fashion, LLC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) LS Fashion, LLC zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Breyer/Komisja(Sprawa T-188/12) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Pisma procesowe złożone przez Republikę Austrii w ramach postępowania przed Trybunałem o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Odmowa udzielenia dostępu]

(2015/C 127/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Patrick Breyer (Wald-Michelbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Starostik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Costa de Oliveira i H. Krämer, następnie H. Krämer i M. Konstantinidis, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów A. Krämera i R. Van der Houta, a następnie przez R. Van der Houta)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski i S. Hartikainen, pełnomocnicy); oraz Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo A. Falk, C. Meyer-Seitz, C. Stege, S. Johannesson, U. Persson, K. Ahlstrand-Oxhamre i H. Karlsson, następnie A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, L. Swedenborg, N. Otte Widgren, E. Karlsson i F. Sjövall, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie oddalenia złożonego przez skarżącego wniosku o udzielenie dostępu do opinii prawnej Komisji dotyczącej dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54), a po drugie, decyzji Komisji z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie odmowy udzielenia skarżącemu pełnego dostępu do dokumentów dotyczących transpozycji dyrektywy 2006/24 przez Republikę Austrii i do dokumentów dotyczących sprawy, która doprowadziła do wydania wyroku z dnia 29 lipca 2010 r., Komisja/Austria (C-189/09, EU:C:2010:455), w zakresie, w jakim w odniesieniu do tej ostatniej decyzji Komisja odmówiła udzielenia dostępu do pism procesowych złożonych przez Republikę Austrii w ramach tej sprawy.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie odmowy udzielenia Patrickowi Breyerowi pełnego dostępu do dokumentów dotyczących transpozycji przez Republikę Austrii dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE i do dokumentów dotyczących sprawy, która doprowadziła do wydania wyroku z dnia 29 lipca 2010 r., Komisja/Austria (C-189/09), w zakresie, w jakim Komisja odmówiła w tej decyzji udzielenia dostępu do pism procesowych złożonych przez Republikę Austrii w ramach wspomnianej sprawy.
- 2) Umarza się postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie oddalenia wniosku złożonego przez P. Breyera o udzielenie dostępu do opinii prawnej Komisji dotyczącej dyrektywy 2006/24.
- 3) Komisja pokrywa, poza własnymi kosztami, połowę kosztów poniesionych przez P. Breyera.
- 4) Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Spa Monopole/OHIM – Olivar Del Desierto (OLEOSPA)

(Sprawa T-377/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego OLEOSPA — Wcześniejsze słowne znaki towarowe Beneluxu SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 127/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i É. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciele: początkowo V. Melgar, następnie V. Melgar i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Olivar Del Desierto, SL (Almería, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 czerwca 2012 r. (sprawa R 135/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV a Olivar Del Desierto, SL.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (OHIM) z dnia 22 czerwca 2012 r. (sprawa R 135/2011-4) w zakresie, w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do produktów kosmetycznych należących do klasy 3 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. ze zm.
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Nissan Jidosha/OHIM (CVTC)

(Sprawa T-572/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o przedłużenie rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego CVTC — Przedłużenie częściowe — Artykuł 47 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 127/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissan Jidosha KK (Jokohama, Japonia) (przedstawiciele: B. Brandreth, barrister, i adwokat D. Cañadas Arcas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo F. Mattina, następnie P. Bullock, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 września 2012 r. (sprawa R 2469/2011-1) dotyczącą wniosku o przedłużenie rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego CVTC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nissan Jidosha KK zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 5 marca 2015 r. – Rose Vision i Seseña/Komisja(Sprawa T-45/13) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) — Umowy o udzielenie dotacji dotyczących projektów FIRST, FutureNEM i sISI — Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zmiana kwalifikacji skargi — Dopuszczalność — Zawieszenie płatności — Termin przekazania sprawozdania z audytu — Rozpowszechnianie informacji osobom trzecim]

(2015/C 127/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Rose Vision, SL (Seseña, Hiszpania) i Julián Seseña (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Muñoz Bernuy i A. Alonso Villa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i A. Sauka, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów J. Rivasa Andrésa i X.M. Garcíę Garcíę)

Przedmiot

Z jednej strony żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji o zawieszeniu płatności w ramach umowy o dotację nr 246910 dotyczącej projektu FutureNEM oraz sprawozdania z audytu 11 INFS 025, na którym Komisja oparła się w celu wydania wspomnianego aktu, a z drugiej strony żądanie naprawienia wyrządzonej zachowaniem Komisji szkody, jaką mieli ponieść skarżący, w kwocie 5 854 264 EUR, bez uszczerbku dla szkód, jakie mogą być oszacowane w niniejszym postępowaniu oraz narosłych odsetek.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rose Vision, SL i Julián Seseña zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Bayer Intellectual Property/OHIM – Interhygiene (INTERFACE)(Sprawa T-227/13) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INTERFACE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Interfog — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyfikacja towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 207/2009)

(2015/C 127/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Sanz Cerralbo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Schifko, następnie D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Interhygiene GmbH (Cuxhaven, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lutego 2013 r. (sprawa R 1688/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Interhygiene GmbH a Bayer Intellectual Property GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bayer Intellectual Property GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – EKES/Achab

(Sprawa T-430/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Nadanie obywatelstwa — Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot bezpodstawnie wypłaconych kwot — Artykuł 85 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego)

(2015/C 127/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: początkowo M. Arsène, następnie M. Pascua Mateo i L. Camarena Januzec, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Durona)

Druga strona postępowania: Mohammed Achab (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie F-21/12, Achab/EKES zmierzające do spowodowania uchylecia tego wyroku.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Mohammeda Achaba w ramach postępowania w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 3 marca 2015 r. – Schmidt Spiele/OHIM (Przedstawienie plansz do gry planszowej)

(Sprawy połączone T-492/13 i T-493/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenia graficznych wspólnotowych znaków towarowych przedstawiających plansze do gry planszowej — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 127/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Sommer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2013 r. (sprawy R 1767/2012-1 i R 1768/2012-1), dotyczące rejestracji oznaczeń graficznych przedstawiających plansze do gier planszowych jako wspólnotowych znaków towarowych.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 lipca 2013 r. (sprawy R 1767/2012-1 i R 1768/2012-1) w zakresie, w jakim na ich mocy oddalono odwołania Schmidt Spiele GmbH w odniesieniu do towarów innych niż „komputery”, „oprogramowanie gier; oprogramowanie gier wideo utrwalone na kartridżach, dyskiecie, CD-ROM-ach, kasetach, taśmach i minidyskach”, „oprogramowanie [programy nagrane]; programy komputerowe (do pobrania); oprogramowanie [programy nagrane]”, należące do klasy 9, „wyroby z papieru i kartonu (ujęte w klasie 16); kolorowe druki”, należące do klasy 16, „gry [w tym gry elektroniczne i gry wideo], z wyjątkiem gier w postaci urządzeń peryferyjnych dla ekranów lub monitorów zewnętrznych”, „karty do gry”, „gry planszowe; gry karciane”, „przenośne urządzenia do gier elektronicznych”, „gry planszowe” i „gry wideo jako urządzenia peryferyjne dla ekranów lub monitorów zewnętrznych”, należące do klasy 28, a także „rozrywka”, „organizacja i prowadzenie imprez rozrywkowych” oraz „usługi z zakresu rekreacji”, należące do klasy 41.
- 2) W pozostałym zakresie skargi zostają oddalone.
- 3) Schmidt Spiele pokrywa połowę kosztów OHIM oraz połowę własnych kosztów. OHIM pokrywa połowę kosztów Schmidt Spiele oraz połowę własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Three-N-Products/OHIM – Munindra (PRANAYUR)

(Sprawa T-543/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PRANAYUR — Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe AYUR i wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe Ayur, Ayur Naturals Herbals i Aanb — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 127/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Three-N-Products Private Ltd (Nowe Delhi, Indie) (przedstawiciel: adwokat N. Colombo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Munindra Holding BV (Lelystad, Niderlandy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lipca 2013 r. (sprawa R 638/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Three-N-Products Private Ltd a Munindra Holding BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Three-N-Products Private Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – FSA/OHIM – Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE) (Sprawa T-558/13) ⁽¹⁾

Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy FSA K-FORCE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy FORCE-X — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 127/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FSA Srl (Busnago, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Locatelli i M. Cartella)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM: Motokit Veículos e Acessórios, SA (Vagos, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 sierpnia 2013 r. (sprawa R 436/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia między Motokit Veículos e Acessórios, SA a FSA Srl.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 5 sierpnia 2013 r. (sprawa R 436/2012-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C @@ z @@

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Universal Utility International/OHIM (Greenworld)**(Sprawa T-106/14) ⁽¹⁾****[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Greenworld — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2015/C 127/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Mietzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 grudnia 2013 r. (sprawa R 1658/20123-4), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Greenworld jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Universal Utility International GmbH & Co.KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 23 lutego 2015 r. – Seven for all mankind/OHIM – Seven (SEVEN FOR ALL MANKIND)**(Sprawa T-505/14) ⁽¹⁾****[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SEVEN FOR ALL MANKIND — Wcześniejsze graficzne, wspólnotowy i międzynarodowy, znaki towarowe Seven — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]**

(2015/C 127/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Seven for all mankind LLC (Vernon, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Gautier-Sauvagnac)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Seven SpA (Leini, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Trevisan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 kwietnia 2014 r. (sprawa R 1277/2013-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Seven SpA a Seven for all mankind LLC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Seven for all mankind LLC zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. – BPC Lux 2 i in./Komisja

(Sprawa T-812/14 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Sektor finansowy — Pomoc przyznana w ramach rozwiązania banku — Decyzja o niepodnoszeniu zastrzeżeń — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 127/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luksemburg), BPC UKI LP (George Town, Kajmany, Zjednoczone Królestwo), Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc. (George Town), Bennett Restructuring Fund LP (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone), Queen Street Fund Ltd (George Town), BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP (George Town), BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP (George Town), CSS LLC (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone), Beltway Strategic Opportunities Fund LP (George Town), EJF Debt Opportunities Master Fund LP (George Town, Kajmany), EJF DO Fund (Cayman) LP (George Town), TP Lux HoldCo (Luksemburg, Luksemburg), VR Global Partners LP (George Town), Absalon II Ltd (Dublin, Irlandia), CenturyLink, Inc. Defined Benefit Master Trust (Denver, Colorado, Stany Zjednoczone), City of New York Group Trust (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone), Dignity Health (San Francisco, Kalifornia, Stany Zjednoczone), GoldenTree Asset Management Lux Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd (Dublin) i San Bernardino County Employees Retirement Association (San Bernardino, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Webber i M. Steenson, solicitors oraz adwokat P. Fajardo).

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i P.-J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie zawieszenia wykonania decyzji Komisji C (2014) 5682 wersja ostateczna z dnia 3 sierpnia 2014 r. w sprawie niepodnoszenia zastrzeżeń wobec pomocy państwa SA.39250 (2014/N), zgłoszonej przez Portugalię, dotyczącej rozwiązania Banco Espírito Santo SA.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
 - 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
-

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. – Hiszpania/Komisja**(Sprawa T-826/14 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia pośrednich udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni juris — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 127/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C (2014) 7280 final z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wdrożonej przez Hiszpanię pomocy państwa SA.35550 (2013/C) (ex 2013/NN) dotyczącej amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach niebędących rezydentami

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Postanowienie z dnia 8 stycznia 2015 r. w sprawie T-826/14 R zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Monster Energy/OHIM (Przedstawienie symbolu pokoju)**(Sprawa T-633/14)**

(2015/C 127/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy (Przedstawienie symbolu pokoju) – zgłoszenie nr 11 363 611

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie R 1285/2013-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2014 r. – Monster Energy/OHIM (GREEN BEANS)

(Sprawa T-666/14)

(2015/C 127/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „GREEN BEANS” – zgłoszenie nr 11 410 801

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie R 1530/2013-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2014 r. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/OHIM – Meissen Keramik (MEISSEN)

(Sprawa T-789/14)

(2015/C 127/41)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Spuhler i M. Geitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Meissen Keramik GmbH (Meißen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Meissen Keramik GmbH

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „MEISSEN” – zgłoszenie nr 9 413 527

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2014 r. w sprawie R 1182/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 15 ust. 1 art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 grudnia 2014 r. – Slovak Telekom/Komisja

(Sprawa T-851/14)

(2015/C 127/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovak Telekom a.s. (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciele: D. Geradin, lawyer, i R. O'Donoghue, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 1 i art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- posiłkowo, obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- obciążenie każdej ze stron kosztami własnymi, na wypadek gdyby Sąd odrzucił skargę jako niedopuszczalną lub oddalił ją jako bezzasadną.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 października 2014 r. (AT.39523 – Slovak Telekom) nakładającej na nią i jej spółkę dominującą na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG grzywnę za zachowanie stanowiące nadużycie na słowackim rynku szerokopasmowym.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, gdy Komisja stwierdziła, że skarżąca odmówiła realizacji dostaw, dopuszczając się nadużycia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję prawa skarżącej do obrony poprzez sposób oceny zjawiska nożyc cenowych. Skarżąca twierdzi, że:
 - Komisja nie przedstawiła uzasadnionych zastrzeżeń co do pewnych zasad kosztów relewantnych, metodologii i danych przekazanych przez skarżącą przed wydaniem zaskarżonej decyzji.
 - Komisja zastosowała po raz pierwszy w zaskarżonej decyzji nowe „wielookresowe” podejście, co diametralnie zmieniło wcześniej dodatnią marżę za rok 2005 na ujemną.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych lub naruszenia prawa lub oczywistego błędu w ocenie przez to, że Komisja uznała zachowanie skarżącej za spełniające przesłanki nożyc cenowych. Skarżąca twierdzi, że
 - Komisja źle zastosowała zasady, metodologię i dane dotyczące długookresowego średniego kosztu przyrostowego (LRAIC) i pominęła efektywne koszty LRAIC skarżącej; i
 - Komisja naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie wskutek zastosowania „wielookresowego” podejścia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie przez to, że Komisja uznała, iż skarżąca i Deutsche Telekom są częścią jednego przedsiębiorstwa i obie ponoszą odpowiedzialność za domniemane naruszenie skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady równego traktowania przy ustalaniu przez Komisję wysokości grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Niemcy/Komisja

(Sprawa T-47/15)

(2015/C 127/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, K. Petersen i adwokat T. Lübbig)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji Komisji z dnia 25 listopada 2014 r. wydanej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Niemcy, wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych, C(2014) 8786 final;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.

Komisja Europejska błędnie oceniła okoliczności faktyczne leżące u podstaw sprawy, mianowicie funkcjonowanie Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych), a w szczególności wynikający z niej system przepływów finansowych. Poza tym Komisja błędnie oceniła rolę „państwa” jako ustawodawcy i podmiotu odpowiedzialnego za organy nadzoru i na tej podstawie nieprawidłowo ustaliła sytuację w zakresie kontroli.

2. Zarzut drugi dotyczący braku „sprzyjania” poprzez szczególny mechanizm kompensacyjny.

Komisja Europejska naruszyła prawo przy zastosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE, przyjmując wbrew orzecznictwu Sądu założenie sprzyjania przedsiębiorstw energochłonnych.

3. Zarzut trzeci dotyczący braku sprzyjania ze strony państwa lub poprzez użycie środków państwowych.

Komisja Europejska zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE niezgodnie z prawem również w zakresie, w jakim przyjęła założenie kontroli jednostek państwowych nad majątkiem różnych przedsiębiorstw prywatnych uczestniczących w systemie ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – Mudhook Marketing/OHIM (IPVanish)

(Sprawa T-78/15)

(2015/C 127/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mudhook Marketing, Inc. (Winter Park, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Dellmeier i H. Eckermann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „IPVanish” – zgłoszenie nr 2 330 271

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1417/2014-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 19 lutego 2015 r. przez Luigiego Macchię od postanowienia wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 RENV Macchia/ Komisja

(Sprawa T-80/15 P)

(2015/C 127/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Macchia (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie F-63/11 RENV;
- W konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie wysuniętych w pierwszej instancji, czyli:
 - Stwierdzenie dopuszczalności skargi;
 - Tytułem głównym:
 - stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej dyrektora generalnego OLAF działającego jako organ upoważniony do zawierania umów z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie wniosku o przedłużenie z nim umowy, która wynika w szczególności z braku odpowiedzi na jego wniosek z dnia 12 kwietnia 2010 r.;
 - w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 22 lutego 2011 r. oddalającej zażalenie wnoszącego odwołanie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
 - w związku z tym przywrócenie wnoszącego odwołanie do pracy przy pełnieniu jego obowiązków w służbach OLAF-u, w drodze przedłużenia jego umowy zgodnie z wymogami regulaminu pracowniczego;
 - pomocniczo, w razie nieuwzględnienia powyższego żądania przywrócenia do pracy, nakazanie Komisji naprawienia szkody poniesionej przez wnoszącego odwołanie, szacowanej tymczasowo i ex æquo et bono jako równowartość różnicy między wynagrodzeniem pobieranym w charakterze członka personelu tymczasowego w służbach OLAF-u a wynagrodzeniem pobieranym na obecnie zajmowanym stanowisku (tj. ok. 3 000 EUR miesięcznie), przynajmniej przez okres zbliżony do okresu, na który była zawarta jego pierwotna umowa (cztery lata), a ponad ten okres przy założeniu, że wspomniana umowa zostałaby przedłużona po raz trzeci, dając prawo do umowy na czas nieokreślony;
- w każdym razie zasądzenie od Komisji kwoty ustalonej tymczasowo i ex æquo et bono na 5 000 EUR (pięć tysięcy EUR), tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, z ustawowymi odsetkami za zwłokę od chwili zapadnięcia wyroku;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia art. 81 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, naruszenia zakresu kontroli sądowej Sądu, naruszenia obowiązku uzasadnienia, przeinaczenia okoliczności faktycznych w sprawie i nieściśłości merytorycznych ustaleń z dokumentów zawartych w aktach poczynionych przez Sąd.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Swatch/OHIM – L'atelier Wysiwyg (wysiwatch WhatYouSeelsTheWatchYouGet)

(Sprawa T-83/15)

(2015/C 127/46)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Swatch AG (Biel, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: L'atelier Wysiwyg (Besançon, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: L'atelier Wysiwyg

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „wysiwatch” i „WhatYouSeelsTheWatchYouGet” – zgłoszenie nr 11 041 597

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1873/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i L'atelier Wysiwyg kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2015 r. – AEDEC/Komisja

(Sprawa T-91/15)

(2015/C 127/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. López López)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez Dyrekcję Generalną ds. Badań Naukowych i Innowacji Komisji Europejskiej, Dyrekcja E (zdrowie) odmownej decyzji o finansowanie wnioskowane w zaproszeniu do składania kandydatur H2020-HCO-2014 otrzymanym w dniu 4 września 2014 r. i ponowne przeanalizowanie zalet i korzyści projektu.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca powołuje się w uzasadnieniu skargi na naruszenie ogólnych zasad dobrej administracji oraz przejrzystości i równego traktowania. Zarzuty te oparte są na następujących podstawach:

Koordynowane przez AEDEC konsorcjum LATIN PLAN zasługuje na otrzymanie dotacji proponowanej w zaproszeniu do składania kandydatur H2020-HCO-2014, ponieważ decyzja o odmowie przyznania tej dotacji i decyzja utrzymująca w mocy tę odmowę są oczywiście niesłuszne z następujących powodów:

- a).- W komunikatach wydanych przy ocenie projektu Komisja Europejska błędnie wskazała koordynatora projektu i skierowała te komunikaty do osoby niebędącej przedstawicielem prawnym ani osobą wyznaczoną do kontaktów, ani koordynatorem przedmiotowego projektu. Ta kwestia jest szczególnie istotna w niniejszej sprawie, ponieważ wspomniana osoba nie jest w żaden sposób związana z AEDEC i wchodzi w skład LATIN PLAN jako członek fińskiego zespołu.

Ni ulega wątpliwości, że Komisja Europejska uznała, iż owa osoba nie zasługiwała na otrzymanie dotacji, gdyż Komisja sądziła, że osoba ta koordynowała projekt LATIN PLAN jako członek AEDEC i że równocześnie wchodziła w skład fińskiego zespołu. Komisja powołała się zatem na mającą zastosowanie w zakresie dotacji w prawie wspólnotowym „zasadę nielączenia dotacji”, zgodnie z którą to zasadą każde działanie może być podstawą przyznania tylko jednej dotacji budżetowej jednemu beneficjentowi. Każdy partner zespołu LATIN PLAN wnioskuje o budżet. Gdyby ostatecznie dotacja została przyznana zespołowi, błędne ustalenie Komisji skutkowałoby tym, że dana osoba otrzymałaby dotację jako członek AEDEC i jako członek fińskiego zespołu.

- b).- W sprawozdaniu z oceny projektów ustalono, że nie została wyjaśniona i właściwie uzasadniona asymetria istniejąca pomiędzy budżetami wnioskowanymi przez każdy zespół będący członkiem konsorcjum LATIN PLAN i z tego względu obniżono im punktację. Strona skarżąca nie kwestionuje, że istnieje asymetria w odniesieniu do budżetu wnioskowanego przez różne zespoły lub partnerów, ale nie jest prawdą, iż skarżąca nie wyjaśniła tej kwestii. W szczególności AEDEC doskonale i szczegółowo wyjaśnił powody, z jakich jest partnerem, który wnosi o największej środków finansowych.
- c).- Posiłkowo należy wskazać, że projekt jest dobrym projektem pod względem naukowym. Zespół otrzymał 11 punktów na 15 maksymalnie możliwych i spełnił przewidziane w zaproszeniu do składania kandydatur kryterium jakości 10 punktów. Przedmiotowy projekt otrzymał wyższą punktację niż inne projekty, którym przyznano finansowanie, co wykazuje, że zaskarżona decyzja jest niesłuszna.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Navitar/OHIM – Elukuva (NaviTar)

(Sprawa T-93/15)

(2015/C 127/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Navitar, Inc. (Rochester, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Mattes)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: MTÜ Elukuva (Tallin, Estonia)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „NaviTar” – zgłoszenie nr 11 147 246

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 grudnia 2014 w sprawie R 401/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącego przed Izbą Odwoławczą;
- obciążenie MTÜ Elukuva kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącego przed Izbą Odwoławczą w przypadku gdy MTÜ Elukuva przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 41 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Printeos i in./Komisja

(Sprawa T-95/15)

(2015/C 127/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Hiszpania), Tompla Sobre Exprés, SL (Alcalá de Henares, Hiszpania), Tompla Scandinavia AB (Sztokholm, Szwecja), Tompla France SARL (Fleury Mérogis, Francja), Tompla Druckererzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat H. Brokelmann, adwokat P. Martínez-Lage Sobredo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności art. 2 decyzji Komisji C(2014) 9295 wersja ostateczna z dnia 10 grudnia 2014 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (AT.39780 – Koperty) ze względu na niewystarczające uzasadnienie ustalenia kwoty grzywien (w szczególności dostosowanie zastosowane na podstawie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien); lub

- ewentualnie, na mocy nieograniczonego prawa orzekania uznanego w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, zgodnie z art. 261 TFUE, o zmianę art. 2 decyzji Komisji C(2014) 9295 wersja ostateczna z dnia 10 grudnia 2014 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (AT.39780 – Koperty), i) poprzez ustalenie kary nałożonej na TOMPLA co najmniej na 55 % poniżej maksymalnej kwoty dopuszczalnej przez prawo (art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003) – lub, w przeciwnym razie, na procent, jaki Sąd uzna za właściwy; – w celu przywrócenia równowagi decyzji w odniesieniu do grzywien nałożonych na Bong i Hamelin, oraz ii) poprzez obniżenie kary nałożonej odrębnie o co najmniej 33 % lub w przeciwnym razie, o procent, jaki Sąd uzna za właściwy – w celu uwzględnienia grzywiny nałożonej przez Comisión Nacional de la Competencia (krajową komisję ds. konkurencji) (CNC) w decyzji z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie 5/0316/10, Sobres de Papel oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu ustalono, że skarżące naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 EOG, uczestnicząc od dnia 8 października do dnia 22 kwietnia 2008 r. w obejmującym Danię, Francję, Niemcy, Norwegię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze kopert katalogowych i kopert specjalnych polegającym na uzgadnianiu cen, przydzielaniu klientów i wymianie poufnych informacji handlowych.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia z powodu nieuzasadnienia potrzeby dostosowania kwoty podstawowej grzywien zgodnie z pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien ani określonego procentu obniżki zastosowanego do każdego przedsiębiorstwa.
2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu zasady równego traktowania i ustalenia kwoty grzywiny z powodu dostosowania kwoty podstawowej grzywien zgodnie z pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu zasad proporcjonalności i niedyskryminacji przy ustalaniu kwoty grzywiny z powodu nieuwzględnienia wcześniej nałożonej przez hiszpański organ ds. ochrony konkurencji grzywiny.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2015 r. – Mozzetti/OHIM – di Lelio (Alfredo alla Scrofa)

(Sprawa T-96/15)

(2015/C 127/50)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mario Mozzetti (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ines di Lelio (Rzym, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Alfredo alla Scrofa” – wspólnotowy znak towarowy nr 6 779 151

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2.12.2014 w sprawie R 655/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 50 ust. 1 oraz poprzez odesłanie art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2015 r. – Mozzetti/OHIM – di Lelio (ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma)

(Sprawa T-97/15)

(2015/C 127/51)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mario Mozzetti (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ines di Lelio (Rzym, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „ALFREDO'S GALLERY alla Scrofa Roma” – wspólnotowy znak towarowy nr 3 108 289

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 grudnia 2014 r. w sprawie R R 656/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 50 ust. 1 oraz poprzez odesłanie art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009..

Postanowienie Sądu z dnia 18 lutego 2015 r. – Acron i Dorogobuzh/Rada**(Sprawa T-582/10)** ⁽¹⁾

(2015/C 127/52)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – Aluwerk Hettstedt/ECHA**(Sprawa T-207/14)** ⁽¹⁾

(2015/C 127/53)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 30.6.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – Richard Anton/ECHA**(Sprawa T-208/14)** ⁽¹⁾

(2015/C 127/54)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 30.6.2014.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ/Komisja Europejska

(Sprawa F-15/15)

(2015/C 127/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Mock)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej ustalających ryczałtową wypłatę kosztów podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozliczeń wynagrodzenia nr 6/2014 i 7/2014, potwierdzonych decyzją strony pozwanej z dnia 15 października 2014 r., doręczonej w dniu 17 października 2014 r., w zakresie, w jakim ta ostatnia decyzja dotyczy ustalenia ryczałtowej wypłaty kosztów podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia;
- w wypadku stwierdzenia nieważności, nakazanie stronie pozwanej ustalenia nowej wypłaty ryczałtowej uwzględniającej powody stwierdzenia nieważności;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – ZZ/Komisja

(Sprawa F-17/15)

(2015/C 127/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego w sprawie niedokonania zmiany sprawozdania z oceny skarżącego z 2013 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 31 października 2014 r. (HR.D.2/AS/ac/Ares82014) wydanej w odpowiedzi na zażalenie złożone przez ZZ (No. R/781/14);

- Nakazanie pozwanej wydania nowej decyzji w sprawie, zgodnej z ustaleniami Sądu, a w szczególności usunięcia spornego zdania ze sprawozdania skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2015 r. – ZZ/Komisja

(Sprawa F-20/15)

(2015/C 127/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieumieszczenia nazwiska skarżącego na liście urzędników przedstawionych do awansu do grupy zaszeregowania AD13 w ramach postępowania w sprawie awansu (2014).

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji Komisji z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 i wydanego następnie komunikatu Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany zasad dotyczących składu gabinetów członków Komisji i rzeczników;
- stwierdzenie nieważności wydanej następnie decyzji organu powołującego, doręczonej w dniu 24 czerwca 2014 r., w sprawie nieumieszczenia nazwiska skarżącego na liście urzędników przedstawionych do awansu do grupy zaszeregowania AD13 w ramach przewidzianego w art. 45 regulaminu pracowniczego corocznego postępowania w sprawie awansu (2014) w zakresie, w jakim ta decyzja zakłada, że skarżący nie wykonuje obowiązków wiążących się ze szczególną odpowiedzialnością, pozwalającą na zaszeregowanie równorzędne z typem stanowisk „kierownik wydziału lub równoważne” albo „doradca lub równoważne” poprzez przyrównanie z zaszeregowaniem urzędników oddelegowanych do gabinetów zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2015 r. – ZZ/Komitet Regionów

(Sprawa F-21/15)

(2015/C 127/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Komitet Regionów

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji stwierdzającej, że skarżący nie może więcej, od chwili swego awansu do grupy zaszeregowania AST 5, ubiegać się o dodatek ryczałtowy za nadgodziny oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia za rzekomo poniesioną szkodę i rzekomo doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji pełniącego obowiązki dyrektora administracji i finansów z dnia 3 czerwca 2014 r. nr 0112/2014 uchylającej dodatek ryczałtowy skarżącego za nadgodziny ze skutkiem od dnia 1 lipca 2014 r.;
- nakazanie Komitetowi Regionów ponownego wypłacania skarżącemu tego dodatku ze skutkiem od tego samego dnia, wraz z odsetkami w wysokości stosowanej dla operacji refinansowania EBC od kwoty odpowiadającej sumie nieprzynanych mu dodatków, naliczanych od dnia, w którym powinny być należne do dnia całkowitej spłaty;
- zasądzenie od Komitetu Regionów na rzecz skarżącego odszkodowania za szkodę mogącą wynikać ze spornej decyzji, którego kwotę ocenia on tymczasowo na 1 000 EUR i zadośćuczynienia, którego wysokość oceni Sąd;
- obciążenie Komitetu Regionów kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2015 r. – ZZ/Parlament**(Sprawa F-22/15)**

(2015/C 127/59)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej przysługujący skarżącym coroczny zwrot kosztów podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie braku zgodności z prawem i obowiązywania art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- Stwierdzenie nieważności decyzji znoszącej zwrot corocznych kosztów podróży skarżącemu od 2014 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2015 r. – ZZ/Komisja**(Sprawa F-23/15)**

(2015/C 127/60)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji nakładającej na skarżącego karę dyscyplinarną w postaci nagany.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 15 kwietnia 2014 r. nakładającej na skarżącego karę dyscyplinarną w postaci nagany;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służb Publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2015 r. – ZZ/Rada

(Sprawa F-24/15)

(2015/C 127/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego o zmianę jego umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego w grupie funkcyjnej I na umowę o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego albo ewentualnie na umowę o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego w grupie funkcyjnej III, jak również żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia za rzekomo poniesioną szkodę i rzekomo doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o pracę z dnia 11 kwietnia 2014 r. w sprawie zmiany zawartej ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego na umowę o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego albo ewentualnie na umowę o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego w grupie funkcyjnej III, jak również dorozumianej decyzji potwierdzającej i oddalającej zażalenie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
 - zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia wraz z odsetkami w wysokości 6,75 % za rzekomo poniesioną szkodę i rzekomo doznaną krzywdę;
 - w każdym razie obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – ZZ/Parlament**(Sprawa F-26/15)**

(2015/C 127/62)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej w sprawie wniosku skarżącego o wypłacenie mu dodatku na zagospodarowanie w następstwie przeprowadzki z Jemenu do Brukseli, gdzie zamieszkuje jego żona, z którą jest w separacji, a także żądanie zasądzenia od pozwanej zapłaty tego dodatku wraz z odsetkami.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 15 kwietnia 2014 r.;
- W razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2014 r.;
- Zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zapłaty na rzecz skarżącego dodatku na zagospodarowanie w wysokości miesięcznego wynagrodzenia podstawowego wraz z odsetkami naliczanymi od dat wymagalności tych kwot zgodnie z załącznikiem VII do regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Parlament kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – ZZ i in./Rada**(Sprawa F-27/15)**

(2015/C 127/63)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających uprawnienia skarżących w zakresie zwrotu kosztów corocznych podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, zmienionego rozporządzeniem nr1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem i nie znajduje zastosowania;
 - stwierdzenie nieważności decyzji wykluczających jakkolwiek zwrot kosztów corocznych podróży skarżących poczynszy od 2014 r.;
 - obciążenie Rady kosztami.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL